



T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı : 1045
Tarih : 19.11.2014

~~1043~~
1043

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kadın katliamına dönüşen kadın cinayetleri başta olmak üzere kadına yönelik her türlü cinsel ve fiziksel şiddetin nedenlerinin araştırılarak, bu konuda mevcut hukuksal düzenlemelere ve imzalanan uluslararası sözleşmelere işlerlik kazandıracak, gerekli mekanizmaların oluşturulması yönündeki hususların tespit edilip bu yönlü tedbir alınması ve bu konuda kamuoyunun ve meclisin bilgilendirilmesi amacıyla Anayasanın 98. Ve İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması için gereğini arz ve talep ederiz.

Pervin BULDAN

Grup Başkanvekili

GEREKÇE

Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin en temel ve en keskin çelişkilerden biri olduğu 21. yüzyıl, kapitalist modernitenin erkek egemen zihniyetle eklemlendiği, birbirini karşılıklı beslediği ve bunun kadına yönelik yapısal şiddet olarak döndüğü bir yüzyıl olmuştur. Özellikle yaşadığımız coğrafyanın cinsiyetçi, baskıcı, otoriter ve muhafazakâr yönetimlerin iktidar sahası haline getirilmesi, kadına yönelik şiddetin bütün türlerini bir arada ve çok yoğun bir şekilde yaşanmasına neden olmaktadır.

Kadınlara yönelik hak ihlalleri konusunda dünya sıralamasında ilk sıralarda, kadın hak ve özgürlükleri noktasında ise son sıralarda yer alan Türkiye, bu yapısal şiddetin en yoğun görüldüğü, kadına yönelik her türlü cinsel ve fiziksel şiddetin dünya ortalamasının çok üzerinde olduğu ve kadının şiddetten bağımsız düşünülemez hale geldiği bir ülke haline gelmiştir. Kadınların öldürülmediği tek bir günün bile yaşanmadığı günümüzde, kadın cinayetleri hızla artarak bir kadın katliamına, bir cins kırımına dönüşmüştür. Resmi rakamlara göre, son on yılda kadına yönelik şiddet yüzde bin 400 artmış durumdadır. Günde ortalama beş kadın erkekler tarafından katledilmekte, bir o kadarı da ağır yaralanmalara, taciz ve tecavüze maruz kalmaktadır. Her yıl onlarca kadın devlet koruması altında olmasına rağmen katledilmektedir.

Kadınlara yönelik şiddetin çetelesini tutan kadın kurumlarının verilerine göre; 2008 yılında 61, 2009'da 105, 2010'da 165, 2011'de 121, 2012'de 139, 2013'de 229 ve 2014'ün ilk 11 ayında 242 kadın katledilmiştir. Yine aynı verilere göre 2010 yılında en az 207, 2011'de en az 161, 2012'de 150, 2013'te 167, 2014'ün ilk 11 ayında ise 300'yakın kadın ve kız çocuğu tecavüze uğramıştır. Yaralanma veya şiddet sonucu sakat kalan, tacize ve hakarete uğrayan binlerce kadının istatistiğini tutmak ise imkânsız hale gelmiştir.

İnsanı dehşete düşüren bu korkunç tablo ve rakamlar sadece adli mercilere ve basına intikal etmiş olanlardır. Zira yaşanan gerçek durumun, görünenin çok daha ötesinde olduğu bilinen bir gerçektir. Tüm bunlar bize bu ülkede, en temel hak olan kadınların yaşam hakkının bile korunmadığı, bunun için kapsamlı ve etkin politikalar geliştirilmediği gerçeğini bir kez daha göstermektedir.

Son yıllarda kadına yönelik şiddeti önleme konusunda, 6284 Sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesi Kanunun çıkarılması ve İstanbul Sözleşmesi'nin imzalanması gibi bazı iyi niyetli girişimler olmasına rağmen, bunların pratiğe dökülmemesi,

somut, etkin ve çok yönlü bir politika çerçevesinde uygulanmaması, şiddeti önleme konusunda yetersiz kalmıştır.

Erkek egemen sistem toplumun her alanında kök salmış sistematik bir egemenlik biçimi olarak; kadının bedenini, cinselliğini, iradesini denetlemek ve kadınlar üzerinde erkeğin mutlak tahakkümünü kurmak için kadınlara karşı sistematik bir şekilde yürüttüğü şiddetin, uygulanmayan ve sadece kağıt üzerinde kalan yasalarla önlenemeyeceği açıktır. Dolayısıyla kadına yönelik şiddeti önlemek konusunda çıkarılan koruma kararlarını ve mevcut düzenlemeleri aşan, bütünlüklü bir politika ile soruna acil olarak eğilinmesi gerekmektedir. Bu konuda devletin sorumluluğu ise son derece açık, önemli ve belirleyicidir. Katliam boyutuna ulaşmış kadın cinayetlerinin önüne geçmek ve her vatandaşın olduğu gibi, her kadının da yaşam hakkını güvence altına almak, devletin kaçınılmaz yetki ve sorumluluğundadır.

Kadın cinayetlerini önlemek için acil olarak yapılması gereken, bu konuda şimdiye kadar gerekli hassasiyeti ve duyarlılığı gösteremeyen ve kendi sorumluluğunu gerektiği kadar yerine getiremeyen TBMM'nin bu konuyu bir an önce gündemine almasıdır. Bu kapsamda kadın hareketi, sivil toplum örgütleri ve bu konuda çalışan- ilgili tüm kurumlarla yürütülecek tartışma sonucu ülke genelinde kadın cinayetlerini önlemeye dönük bir eylem planı oluşturulmalıdır. Kadın cinayetlerinin vardığı boyutlar göz önünde bulundurularak alınacak tüm önlemlerin belirlenmesi ve uygulanması amacıyla bir meclis araştırması açılması elzemdir.